

ner gaa imod Venstres Principper, Venstres Ideer, fra hvilken Side disse Forslag end maatte fremkomme.

Lad mig saa endelig til Slut sige et Par Bemærkninger til den fra flere Sider her i Salen omtalte Uro i Sommer. Jeg tror, at det for det meste er Medlemmer af andre Partier, Højrepartiet og det socialdemokratiske Parti, der have talt om denne Uro, men der har dog ogsaa været enkelte ærede Medlemmer af samme Parti, som jeg tilhører, der have omtalt den; blandt andet hørte vi forleden Dag det ærede Medlem for Vonsild (Jessen) og det ærede Medlem for Skern (Ovesen) omtale Uroen. Saa vidt jeg ved, har der ikke været nogen Uro i disse ærede Medlemmers egne Kredse, jeg tror nok, at de i saa Henseende have været stillede ligesom jeg; jeg har heller ikke mærket noget til denne Uro i min Kreds. De maa derfor paa Afstand have faaet deres Opfattelse af, hvordan Uroen har yttret sig. De maa have faaet denne Opfattelse fra Referaterne af de store Taler, som vi fik Besked om bleve holdte i Sommer paa store Møder, fra hvilke der blev telegraferet og udsendt lange Referater. Men naar de have deres Opfattelse fra disse Taler, tror jeg alligevel, at de efter deres Udtalelser at dømme maa have faaet en urigtig Opfattelse deraf. Jeg vil derfor tilraade de ærede Medlemmer, at de endnu en Gang tage disse Referater frem og overtænke disse Taler, der saaledes bleve refererede ud til os; det kan da være, de kunne faa en anden Opfattelse end den, de nu synes at have; af, hvor Sommerens Uro har sit Arnested, og hvem det er, der bærer Ved til dens Vedligeholdelse.

Berntsen: Finanslovens 1ste Behandling plejer jo efter gammel Skik og Brug at være det Sted, hvor Tingets Medlemmer have en vis Ret og Frihed til at omtale — jeg havde nær sagt alle Spørgsmaal mellem Himmel og Jord. Og naar jeg ser tilbage paa de Forhandlinger, der have været førte nu i flere Dage om det foreliggende Budget, kan det heller ikke nægtes, at ærede Medlemmer i rigt Maal have benyttet sig af denne Frihed til at fremdrage en hel Række Spørgsmaal, lige fra Spørgsmaal, der vedrøre Kirke og Skole, til Spørgsmaal, der vedrøre Rotter og Trikiner paa Lossepladser. Men jævnsides den saglige Forhandling om reelle Spørgsmaal plejer Finanslovens 1ste Behandling jo ogsaa at

være ledsaget af en Række Udtalelser af politisk Art, og de politiske Udtalelser, der fremkomme der, pleje jo at være vejledende og retledende ikke blot for Tingets Medlemmer, men for Befolkningen i det hele med Hensyn til Forstaaelsen af den politiske Situation i Øjeblikket og til Klarhed over de Veje, ad hvilke den politiske Udvikling i den nærmeste Fremtid vil gaa. De politiske Udtalelser ved denne 1ste Behandling have jo været i høj Grad spagfærdige, og den ærede sidste Taler var jo ingen Undtagelse fra dem, der have ønsket, at man saa tyst og saa stille som muligt skulde dække over og komme uden om den politiske Uoverensstemmelse, der synes at være til Stede.

Det er ikke til at undrés over, at Socialdemokraterne og den største Del af Højre angribe det nuværende Ministerium. De Udtalelser, der ere faldne fra de socialdemokratiske Ordførere i disse Dage, ere jo et levende Vidnesbyrd om, at Socialdemokratiet med al den Energi, som staar til dets Raadighed, vil bekæmpe det nuværende Ministerium, og om det gamle Højres, eller, om man vil det unge Højres Mænd er det jo klart, at de ville følge dette Ministerium med meget stærk og skarp Kritik. Men hvorledes man fra anden Side vil stille sig, er mig ikke ganske klart endnu i dette Øjeblik. Det er ikke ubekendt for nogen, at der i Sommerens Løb opstod, lad mig sige: en politisk Sekt, der har faaet det mærkelige Navn „Uroen i Venstre“. Ved at høre den ærede sidste Taler skulde man jo tro, at det hele beror paa en Misforstaaelse. Men saa maatte jo de højtærede Ministre i meget høj Grad have misforstaaet den politiske Situation, idet det er en bekendt Sag, at ikke en, men flere af de højtærede Ministre i Sommerens Løb have udtalt sig i Retning af, at dersom det tog en saadan fart med Uroen som hidtil, vilde det Tidspunkt ikke være fjernt, hvor Ministrene maatte overveje alvorligt, om det ikke var paa Tide, at de trak sig tilbage og lode andre komme til. Imidlertid lader det jo til, at der er sket en Forandring med de ærede Medlemmer, man plejer at kalde Repræsentanter for Uroens Mænd. Det er meget tamme Udtalelser, der ere fremkomne fra den Side i disse Dage, i høj Grad tamme. Der maa være sket et eller andet udenfor denne Sal, som har bevirket, at disse ærede Medlemmer enten ere gaaede til Canossa, eller de maa have været udsatte for en saa stærk Behandling, at